

MÖIS CHRS
VICTORINO
GRUNERO, VICTO-
RINI, PIÆ MEMORIÆ, I. V. D.

& in illustri Academia lenensi quondam-
Professoris celeberrimi

F I L I O :

&

Lædissime virginis

R O S I N Æ,

CLARISSIMI VIRI, DO-
MINI TOBIAE FABRI, PHILOSOPHIAE & Medic. D. & in illustri aula Altenburg. Archiatri

F I L I A E ,

S P O N S I S

Nuptias prid. Eid. Mart. celebrantibus
Gratulabantur

Parentes, fautores, & Amici.

A N N O

Da paCeM TrIas-Vna.

• 06 (0) 90 •

ALDENBURGI, ANNO cl. l. cvi,

ist. Saxon. D.
475,90.

82

I

ICARINE MELAPES

ମୁଦ୍ରା

JUN 9 '93

I.

VICTORINE, tibi nomen venerabile
patris:
Dimidium matris sponsa ROSINA
tenet.

Sit felix omen, patrem virtute fideq;
Tu sequere: at matrem moribus illa bonis.

Plura ego non addo, proprias ne dicere laudes
Coner nostrorum, quod pudor ipse vetat.

Vota sed & monita ex animo concepta paterno
Fundo. pijs votis pondus inesse solet.

Consortes thalami primos qui junxit amantes,
Copulet unanimi pectora vestra fide.

Coniugium castum, sit amor sincerus & ardens,
Non sine prole domus, sit sine lite thoros.

Sit vietus tenuis, pia mens quæ sorte bonorum
Contenta est modica, plurima dives habet.

Sit pietas vobis semper tutissima virtus,
Ella potest natis ædificare domos.

Hi cum cœlestis sint munera chara parentis,
A Domino votis poscite & illa pijs.

Cætera nec segnes, quod amor permittit honeste-
Officijque jubet munus obite simul. *(stus,*
Divite sic fundet reliqua & bona copia cornu,
Nostra quibus nusquam, vita carere potest.
Hæc moneo, hæc voce, CHRISTVS sacra vo-
ta precantum.

Qui curat, vanas non finet esse preces.

JACOBVS STINTIVS I.V.D.
dilectissimam priuigno suo carissimo paterna affe-
ctione F.

VI modo VICTORIS gaudebas nomine victor,
Seu tua Palladias virtus properaret ad artes,
Aut operas praestare etiam si RUTA juberet,
Sub pedibus quasiuncta tuis substrata jacebant.
Verum hoc imbellis tantot ceno nomine virgo
Exuit, & spolijs vietrix. ROSINA triumphans,
Victoremque sibi docuit servire priorem.
Macte animo, ROSINA, bono, & letare triumpho,
Quem tibi de viato voluit concedere LOVA,
Integritas quem magna juvat, quem candor honestat,
Et mihi nota fides vestris sic se inseret vlnis,
Ut suā vieticis, vltro se jura GRVNER oīquæstū
Subijcent, DOMINUMQUE simul jam vieta probabunt.
Quod

Quod facite, inter vos certamina mutui amoris.
Existant, lætis animis incommoda fortis
Ferte, DEI memores vestra hæc qui fædera firmet.

Dominicus Arumentus I. V. D. & in
Academ. Leneust P. P. V.

III.

Dum rofso vultu tibi VICTORINE, ROSINA
Anibalamum, foꝝaſic moderante, da-
tur: (SINAE

Quid precer? invidus sis VICTOR amore RO-

Semper & hæc tecum certet amore pari:

Proleg cum multâ crescat Pylijq; senectâ:

Deniq; vobiscum hic contumuletur amor.

Elias Reusnerus Leorinus;

IV.

VICTORINE, quid hæc? tibi dat victoria no-
men

Et Capitolinas, quæ gloria ducit ad arces.

Vincere debebas omnes interitus hostes,

Præcipue motus animi variosq; tumultus

Pectoris, irarum fluctus, odijq; furores,

A 3

Tristi-

Tristiciam, vigilesq; metus curasq; paventes
Et spem sollicitam, tremulosq; Cupidinis ignes.
Sed te vincit amor. Sed te vagus ille puellus
Idaliæ vinclisq; domat cœcisq; sagittis
Transladigit costas, tingitq; volatile ferrum;
Languida fœmineis vrens præcordia flammis.
Sic igitur victus, non vîctor es ô bone: tandem.
Nominibus ne fide tuis; caret omnè nōmen.
Nec, GR V NER E, vites, sed totus amore perustus
Siccessis, morboq; novo prope mācidus ares.

Hoc tibi Milogamus dicet, GR V NER E: sed audi,
Quid cupidam Pallas formosa sulurret in aurem:
Vincere non semper licitum: fuit utile vincip
Pluribus, & vulsa dare jam vinceribus herbam.
Vince malum, quicunq; sapis, neq; segniter insta.
Sed vincare bonis: his cede lubenter, at illi
Fortiter occulta. GR V NER E, Cupidinis omnes
Extincti cineres vîctor, sed amore labascis
Legitimo, neq; ferre piget nodosa ROSINAE
Vincla tua, facilesq; manus præbere jubenti.
Nec pudet obscuras per amica silentia noctis
Innecti niveis, quamvis luctere, lacertis.
O tecaptivum miserum, sic ergo subinde
Vinceris & vincis, tua sors ita ludit. utrumq;
Quod facis & pateris fecit tibi nomina. Perge
Perge velut pergis: feret bac Victoria quondam
Et VICTORIOLOS, & matris amica ROSELLAS
Gaudia:

Gaudia: Sic multos crescens vernabit in annos
Vestra domus: serosq; dabit fœcunda nepotes.

Wolfgangus Heider M.

L

T

I

V.

Cce ROSINA datur. GRNERO Sponsa pudica;

Quæ formosa velut sc̄mper amanda Rosa est.

Tales ferre Rosas non quæq; Rosaria possunt:

Floret ergo Rosas tam bene culis ager.

EN Deus adducit Nuptam tibi. Sponse, ROSINAM

Esse quod o faustum numina dextra velint.

Asperces (non onus esse puto,) quam deperis, an non

Possideat roseum pulchra ROSINA decus?

Maternum roseo spirans ex ore decorum:

Lucet et è casto corde paterna fides.

Pectora sic fundunt dotes, Rosa sicut odorem,

Vsibus apta Rosa est, apta ROSINA viro est.

Nomine vel solo digna est hæc Sponsa favore,

Omen nominibus si quod inesse solet.

Moribus est placidis, prudens, assuet a laborum:

Nil prius ingenui laude pudoris habet.

Vlnis ergo forte Sponsam sit lusibus aptam:

Quæ decus est lateris, ceu Rosa frontis honos.

Sic, Rosa seu folijs, numerosa prole penates

Constabunt, et erit pluribus una dominus.

Candidus

Sed

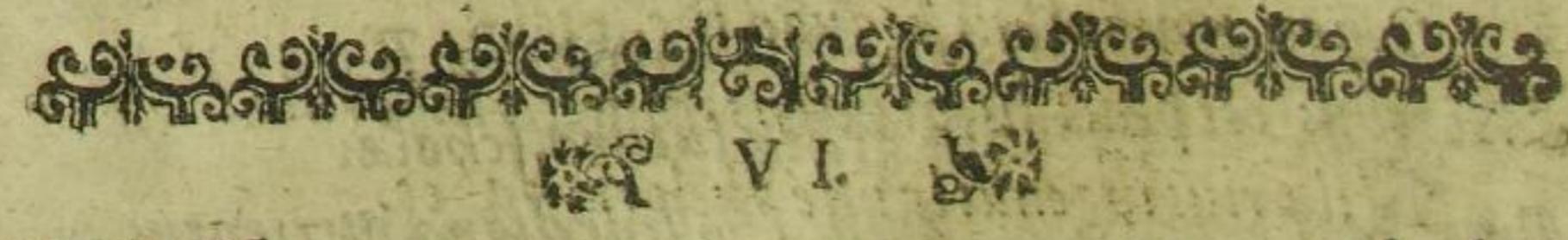
Sed quia consultum est, ut fausta optemus honori,
Sæpeq; sp̄e v̄sum plus valuisse preces:
Cum multis alijs mea jungere vota necesse est,
Vt quod amicitiae debeo, gratus agam.
Ergo precor vobis tot prospera, corq; benigna;
Quot possunt fingi mente, vel esse queunt.
Nulla torum vexet discordia, nulla querela,
Sit sub eo ratio, lex, decus, ordo, fides.
Ex voto vobis res omnis prospera cedat:
Fidite; fidentes CHRISTVS amore fovet.
Ah quam compositum benè Par in amore jugali,
Ah duo quam firma corpora nexa fide.

Xερόσιχον.

Annum, Mensem, diem Signumq; solare Nuptiarum repræsentans.

Mart IVs VnDenVs, tIta erat æxe LeonIs:
NUpst Vbi Sponso Sponsa Venusta Viro.

M. Erhardus Koboldus Pastor Eccl.
Schmölensis, & Diaceti, Altenb. Adjunctus.

V I.

Nec tot eras, at nunc victum te compede duro
Ducit in obsequium, Sponsa ROSINA
suum.

Nempe Venus nuper Paphio obdormiverat Horto,
Et Venerem Veneris querit ubiq; Puer.

Dumq;

Dumq; errat, longeq; tuam videt ire R O S I N A M,

Accelerans: Salve: candida mater ait:

Inde novæ comitem matri se jungit; & inde

Spicula miratur fortius ire sua.

Attu malueras Turcæ occurrisse phalangi;

Quam Puer, & Pueri quæ modò mater erat.

Victus es. at victimam Domine quoq; porrige dextram:

Victricem victor sic tibi vincet Amor.

Casperus Facius.

VII.

AD PATREM SPONSÆ.

T E leves Elegi vestri Doctoris ad ædes,

Votaq; protædus ferte legenda novis:

Quales sint vires, nostræ qua robora pubis,

In cœtu Aonio, Pierioq; grege:

Lux hodierna dabit: lux o-veneranda R O S I N A E,

Salve: lux nostræ grata futura scholæ.

Lux hodierna dabit, quid Apolline dignaju-ventus

In studijs valeat, quid neget illa suis.

Ecce quid à vestrīs, Doctor clarissime, sacris

Meretrabat: nostræ cura paterna scholæ.

Inuidet haec nobis Hymeneia gaudia: sed non

Inuidet haec vestru hoc Schediasma sacris.

B

AD

AD SPONSVM.

VICTORINE, cui mensuram nominis impleat
VICTORINE, cui nominis omen habes.

Vicisti Galydonis aprim; Tritonia risit:

Vicisti Gnydiam angitamica Venus.

Perge tuus, victor calcaria nisibus adde!

Perge age, de Themidos Victor abire juge.

Attu, fova, fave cæptis, conatibus adde

Vires: adde animo rotora, lava fave.

AD SPONSAM.

Bella ROSINA puella thoro dignissima bello:

Bello non bello, digna ROSINA thoro.

Quam patrenata pio quam filia Matrepudica

Prosata: quam Virgo carmine digna cam.

Si Charis aqua mihi, si Pieris aqua faveret:

Virtutes canerem, Sponsa ROSINA, tuas.

At, quod Pierides nobis Charitesq; negarunt:

Turba Poetarum: Musica turba, dabit.

M. OTTOM.

Vivite felices felicia vir vite seclæ:

Vivite Cumæos Nestoreosq; dies.

Sponsa ROSINA tuo Sponso Nepentheos instar.

At Sponsus Sponsæ turturis instar erit.

Iova Panomphaus, vos ò leclissima corda,

Iova Panomphaus vos regat atque tegat.

Hens

B

Heus procul, heus Afrodite procul, procul heus procul Ate
Eumenis esto procul!, cede Megeta, procul:
Vivite feliciter munera letaros arum uisitatis
Carpita de stet vobis auctoritate domus. V

Adamus Reinhardus, Scholæ

Sancti Gizensis Recto*m*

1515

IX.

Nter opes mundi Dœs maxima contigit illi,
Munere cui cedit Nupta pudica Dœi,
Hæc venit à Domino, cœli hæc donatur ab arce:
Hæc fert virtutis præmia digna viro.

Nec, nisi qui Dominum fortis sit corde timere,
Quiq; manus supplex tollit ad astra, datur.

VICTORINE, ergo lapis, Veneris quod saucius arcu
Vulneribus queris pharmaca grata tuis.

Dum tibi FABRORVM celebri de stirpe ROSINA,
Ducitur ad Phœbi, Candide Sponse, farem,
Nata parente viro docto, qui Saxonisaulam
Auxilio ægrotos, consilioq; juvat.

Hæc tibi Pæon erit, rebus solamen acerbis
Dulce erit, atq; tuo dulcis amica toro.

Felix ergo nimis felix, cui talis in hortis
Nata rosa est, tali cui licet atq; frui.

Sis igitur facilis, placidus, pius atq; benignus:
Omnia sed fac amor mitis acerba tegat.

Vivite Concordes, thalamum Pax aurea firmet,
Nec turbet vestrum Lis odiosa torum.

Jacobus Meise rei frumentariae

atque etiatis Vitis in Aula Aldenb; prefectus.

genuis idem doup mutat, regidam
amulqibis inib; auctoritatem.

Lector es optatus sponsus suarissime Sponsa,

Qui grave VICTORIS nomen et omen habes.

Nam manu palmam victori sustinisti,

Cum periret corpus febris aderat tuum.

Pro febre ardenti Medicus tibi dat medicinam,

Suave haec ROSINA nomen, et omen habet.

Nam rosa iucundum veluti fert semper odorem:

Sic ROSINA tibi suave juvamen erit.

Hac tibi vult hilaris febres praebere secundas.

Quasnam? concordi fert et amore tui.

Nunc audet tenta, quo sis, maneatque perennis.

VICTOR: sic titulo digna trophaferes.

Deo Deus ex hoc cui dulci tentamine cernas?

VICTORES mulos, hostiademque bonos.

Et VICTOR generes blandi cum coniuge blandas.

ROSINAS, ut jucundum maneatque torus.

Concors; et videtas cum coniuge Nostoris annos,

Ac socialis amor corcula vestra liget.

Thomas Reucke Not. publ. & pro
tempore Reip. Altenburgensis
ab epistolis.

VICTO.

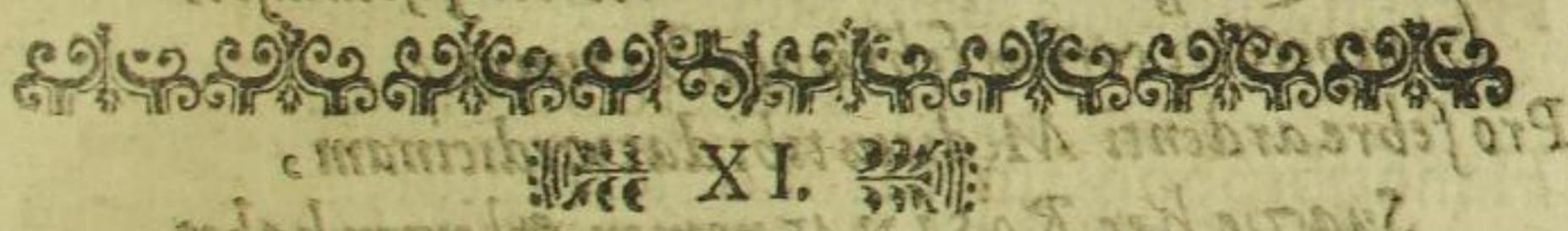
I. iii. A.

X.

VICTORINE: etenim Victorem te fore,
Auctor nomen (dedit.
Vindigitat, sacrum quod tibi chrisma
Ambigis: at tuānam quid Rosula dicit: id ipsum:
VICTORI NVS erit Victor ubiq; meus.

Laurenitus Volca

X I.

Sto cum letis letus, cum tristibus esto
Tristis sic fandus SPIRITVS ipse monet.
Cum, GRVNERE, dies tibi sit lætissimus ortus,
Tecum lætitiae signa dedisse decet.
Surgite nunc, Musæ, lætos effingite versus,
Fundite GRVNERO carmina læta pio.
Carmina læta, probat quæsumi rector olympi,
Psallite, psallendo lætificatur homo.

EIVSDEM.

Qui pius vult esse, DEOq; summo
Per placere in viuere in orbe vitam;
Issibi castam socio maritam
Fœdere jungat.

A 3 illud

ACT V

Illud humano generi, creator
Omnium rerum, Deus ipse mandat,
Et jubet castum juuenem maritam

Hæreat vna;

Præsit & menti vnuus amor, voluntas
Vna cordi, ex quo pietas, honorq;
Fulget & splendet thalami jugalis

Tempore cuncto.

Ergo tu, Gk VNERE, fœcis prudenter, qui hanc hunc
Quod Dei præcepta sequaris, atq; et hoc in vita
Hic tibi adiungas socio pudicam

Fœdere Sponsam.

Hanc tibi Sponsam, pie Sponse, grator,
Et precor fælicia cuncta tædis.
Vive cum Sponsa vnanimis, thorumq;

Prole beato.

Vive salvus, Nestores in annos

Vive, tandem fine bono caducæ

Claude vitæ curriculum, poliq;

Regne capesse.

ET EOS IX.

Vt LVX orta fuit bis qVarta & tertia Martii
GrVnero eX Voto est Sponsa Rosina Data.

Laurentius Stichel Ulrichshaldensis

Ecclesie Dobitzensis Pastor.

Fortes

vñs. I

XII. I.

Eritis non aquila miseras genere columbas:
Nec venit à niveo corvus olore vorax.
Aura cordi ex quo diles
Vras & vitis denat at alma bondas.
Auguror? en probat hoc Sponorum stemma novorum,
Quod simul ingenuè nobile factum est.
Affulxit sponsi Genitor Doctoris honore
Ienæ: at Questoris munus obivit Avis.
Hinc stimulat Sponsum pietas virtusq; paternæ:
Aestuat & tali digna Rosin a viro.
Huius Avus patria, cives, grandædus in urbe
Rexit consilio iudicioq; diu.
Doctorem FABRVM medicum quis laudibus equat,
Saxoniam medicā qui iuvat arte Domum.
Matrem quid referam Vsvuvaldorum stemmate cretam,
Fama quibus celebris pulsat utrumq; polum.
Ergo, qui celebrant thalami iam iura sacra,
Sunt in honore pares, sunt & amore pares.
VICTORINE, novastē nunc assumere vixes,
Et febres ægro pellere corde decet.
Ecce ROSINA tuum, florens iuvenilibus annis.
Ac pietate virens, gestit adire torum.
Hæc dabit ægrotum belle recreare GRVNERVM XV. 1. 14
Quem refovere queunt pharmaca nulla FABRVM
Hæc dabit amplexus pariles mellitaq; verba,
Et cum busillis dulce levamen erit.
Hæc quoq; iam celebrat letum Natalis honorem,
Mollia, SPONSE, piâ colla ligato fide.

Lation

Lætior ut redeat votis animoq; precator,
Et sic ambobus prospera queq; cadant.
Coniugium vestrum nunc fata secunda secundent.
At tu triste malum cede recede procul.
Absit Eris, mœror, discordia, livor abesto;
Adsit Amor, Pietas, Candor & alma Fides.
Hortus ut & riguis violis florescit amœnis;
Sic Tauri & vester Prole, iubente Deo:
Quæ genus ingenua superet virtute paternum,
Et pietatis amans Numinis sancta colat.
O TRIAS alma meis concedita pondus inesse
Votis, pro sponsis sunt rata vota tibi.

Distichon annum, mensem & diem
Nuptiarum indicans.

Te petit en Fabri soboles, Grvnere, Rosina,
QVInVsVt & seXtVs MartIVs aXe reDlt.

M. Casparius Crügelfstein Altenb.
S. S. Theo.. Sud.

VICTORINVS GRVNERVS ET ROSINA
FABRI, NOVI MARITI

aixyegapuañlópevol.

IGITVR ROSAE, VIROR, VNIRIS?
I, SIC FORTVNABAT NUMEN.

ICIGITVR, VIROR, VNIRIS ROSAE, &
illice flammâ
Victorem vicit delitosus Amor?
O factum

O factum benè! gratari tibi pluribus ausim,

Ni parcè Cleiūs posceret ire favor.

I, N V M E N licitos ita FOR T V N A B A T amores,

Gignantur lepidæ pulcra roseta rosæ.

I, faveat belli fortuna, Cupidinis olim

E vobis tyro plurimus arma gerat.

Arma gerat tyro concessa Cupidinis, augmen

His dederit pietas forstua lauta, sat est.

Johannes VVolfius VValdenburgensis,
informator inventus Nobilis
in Schwanię.

XIV.

E Tspanca canam, doctissime, carmina, Sponse:

Attamen ex animo carmina fundo bono.

Lætitia tu mæte novâ, & VICTRINE, iugalem

Letus ini thalamum; sic statuente DEO.

En tibi virgo hilaris, blando sermone ROSINA,

In thalamos intrat casta puella tuos.

Periucunda tua domui, iucunda cubili,

Esse potest animo sola medela tuo.

Sic quoq; Sponsus adest, multa arte politus & ductus, TOIV

Vir virtute gravis, vir pietate gravis.

Singula quid referam? sunt ambo in amore fideles :

Mores eonveniunt, conveniunt animi.

Quos igitur iungis, Divino Nume, CHRISTE!

Hos iuncte retine, Nume, Christe, tuo!

Vivite pace bona, concordi vivite mente:

Sit fæcundus amor, sitq; secundus amor.

Daniel Mylichius Scholæ patriæ,

quam est Altenburgi, Cantor.

C

Dicite

X V.

Icite iō juvenes, Hymenæa repangite læti,
GRVNERI in thalamum virgo petita ve-
nit.
SPONSE, tibi stolidè non prospexitse videris,
Dum petis optatum virginemq; Decus.
Nullus enim dicām, veniat quod casta, pudica,
Quod proba, quod locuples, pulcraq; virgo tibi:
(Hæc alijs potius nunc commendanda relinquō,
Verba quibus calamo commodiore fluunt.)
Mens pia, meos promta est illi (res digna notatu)
In templo nunquam deseruisse locum.
SPONSE, nec audisti reprobus, nec amator iniqui.
Sed candor verâ sub pietate micat,
Sic similis simili gaudet, sic semper honesto,
A Domino casta, ac vxor honesta venit.
Gratulor ergo tibi merito, nove SPONSE, ROSINAM,
Sacrato thalami Numine fœdus ini.
Vivite felices mens vna sit, vna voluntas,
Tu furialis Eris cede, recede procul.
Deo D e v s omnipotens salvi degatis in ævum,
Et vireat semper GRVNERIANA domus.

Conradus Iobus Scholæ Alten-
burg. Baccalaureus.

Conci-

XVI.

Goneipe nunc lato nova gaudia pectore, Nym
phe,

Quæ sacra Fata volunt læta trophæa canet,
Pugna peracta tua est, nec sit tua tempora laurus.

Verè VICTORIS nomen & omen habes.

Sit licet inflictum cordi sanabile vulnus,

Arcu per PAPHI spicula missa D E T.

Illud non mulcet sacris EPIDAVRIVS herbis;

Sint licet è Scyticis pharmaca missa, jugis.

Mitigat vna Tuos æstus, solamina præbet

Commoda, jam thalamo juncta ROSINA tuo,

Hæc dat victa manus; Tibi sit Victoria curæ

Expectata diu, pectora necit Amor.

Hæc tibi præda placet? Captivæ vincula collo

Inijce, læta parat fœdus inire Thori.

Hæc verè TYRIONAM tintis vestibus OSTRO

Præstat, MYGDONII divitijsq; MIDAE.

Nunc tua res aurâ procedet tota secundâ,

Ad portum nullo sollicitante metu.

Iam (non ficta loquor) celeres, rapidasq; procellas

Haud metuis; BOREAE vistibi nulla nocet.

Hæc sit chara TIBI propriis magis usq; medullis,

Visceribusq; tuis; muneribusq; TAGI.

Pandefores; quia ferta ferens, en, Sponsa puellis

Approparet nitidis concomitata, TIBI.

C 3.

Quam

Quam pudor & pietas, quam vera modestia morum
Condecorant, positis, apta videnda, comis.
Dos ea summa viro, verè dignissime tali
Munere, VICTORI digna virago viro.
Ardet amore T VI, facies plenissima succi,
Ille Tibi ALCINO munere pluris, Amor.
O te felicem, VICTOREM ex aſſe beatum;
Dum ruit in casses, casta virago tuos.
Plaudite SICELIDES, VICTORI pangite vestro
Carmina: jam relonent plectrā honora lyrae.
Ingreditur Sponsus sacra palatia templi:
Dulce jugum ingrediens Sponsa pudica petit.
Vivite concordes centum numeretis aristas,
PAX cingat lectum, sit sine felle Thorus.
Basia mille ROSEA da, gaudia pectus inundent,
VICTORINE, Tibi basia mille dabit.
Rex pieCHRISTE favē: Dapluriūa pignora lecti,
Vnanimis, auge prosperitate domum.

Sebastianus Keil Vinariensis

XVII.

ERGO Themistis floscule, Apollinis
Decus, Diones gemmula, floridā,
(Quod felex fuat atq; faustum)

Iam SPONS ALIA, VICTOR,
Puellarum cum ROSULA petes?
Petas: Suasor quistibi perperus

Negas:

Negat? quisq; hominum Deumq;
Forsortem inuidet hanomet:
Hyantiarum Terniodum triplex,
Et Gratiarum Trigas, APHRODISIAS
Atq; anta omnia dum Ebeneisq; T
Mystes cuius alacris: A id est
Syringe & stra. Et carmine Tripsa IV, msclo
Cadmeia ut rufere Aganypides, O
Ornans? Namq; Puertiq; inde
A prima usq; secutusq; amittit
Illarum, & lissarum penetralia, posteaq; rurbo
Huius penetrastiq; habitacula igni rugiturq; D
Inimicu STIRPS tu quis verenda
Vsa est semper honore, legatis et
Cum laureato Nonne tibi nocturna & allua
Congratulentur ergo Hymeneti umbras
Devotaq; Litatione, & sunt et iuris, & R
Non placent Domidu cum?
Laborioso hac Praemia Numinis
Tibi dederunt: Myrthum aliae tuis
Circinnis, alieq; Daphnen
Adnexere virentem.
Qui Ismaele: odoro condecorans Deos
Serto Iugales, cum Patribus: tua
Cum Nymphatibi Virginalem
Fortunam adde benignam.
Flagredo sic tuos mutua perpetim
Cremabit: olim ut Protesilaum Amor

Mirè, ac Laudemiam adusit:
Sic vernantibus annis
Aeternabit gaudia, et oscula
MANTURNA; sic cum Cynthia præsiderit
Cursurā noctis Olympum,
Et Partunda RO S I L L A E,
Tua, et LEVANA hant murcida, lenient
Dolorem: evantemq; inde Puerperam
Letabunt sobole integella, ac
Adridente Parentem.

E IV S D E M.

VIncis, VICTOR, in Arte militantes
Astrææ, Arte; penétral & colentes
Minervæ, viridi virens corollâ,
Batti-silphium Adoreæ indipisci
Hinc mox jure merebere, ac Thiaram.

Vincis, VICTOR, Amoie, perygantes
Fruginal Paphiæ, atq; ei litantes,
Hinc quod sit Viridis tibi luventa:
Atq; amet Viridem Idalis colorem.

Delectata tuo colore Cypris,
Et permota tuo inde Flore Flora:
Tete RORE beant alacriore:
Teq; FLORE animant suaviore.

Flos

Flos quis illa: rogas? Rosa Aphrodites:
Ille honor Cyprij vnus est Rose Ti:
Florisuccula, succiplena VIRGO:
Tui illa AVRA animansq; cordis; udo (Etat.
Quæ omnem mentem animi vna RORE hume-

Pro Libris, Labra prodiit ergo: Nymphæ,
Huius ac ROSEIS genis ROSILLAE, &
Huins Roscidulis Rosæ labellis
Nunc adfige Genas, tua & labella:
Atq; ad millia millies trecenta
Inger Basiola osculo Rofillæ:
In pressit Roseo ut Cytheris ore
Puello Cynareio osculilla.

Postin' RORE tuo vicissim & ORA
ROSILLAE ROSEA, atque Labra inunge:
Vt vitam harriat illa RORE SPONS I:
Vt vitam adcipiasq; RORE SPONS AE.

Tunc VICTOR VIRIDI cluas Corollâ:
VICTOR inq; ROSA tua petennes.

Johannes Ratius Jun. Erff.

САЛАТЫ
ИЛОГОВЫ
АНИСОЯ

БЕЛЫЙ
СЫР СЫРЫЙ
СЫРЫЙ СЫРЫЙ

H Lex. D. 475, 90